

ВЕСЕЛКА

ЖУРНАЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

THE RAINBOW
A CHILDREN'S MAGAZINE

НАША ПОШТА

Учасники пластового табору „Верховина” в Англії прислали „Веселці” привіт з печаткою для відзначення 60-ліття Пласту. Редакція „Веселки” щиро дякує таборовикам „Верховини” за пам’ять і привітання!

Леся Галів і Роксоляна Хемич, учениці третьої класу школи св. Юра в Нью Йорку: Дорогі! Редакція „Веселки” отримала Ваші віршові спроби і щиро за них дякує. Нас тішать, коли діти-читачі присилають до журналу свої писання. Але писати вірші дуже важко — треба вивчити досконало мову, знати засади віршування (поетику), а найважливіше — треба мати поетичний талант. Покищо старайтеся писати до „Веселки” звідомлення, розповіді, оповідання, опиши власних пригод і переживань. Щойно згодом пробуйте своїх сил у віршуванні. Привіт!

РОЗГАДАЙМО!

ВПИШІТЬ БУКВИ, ЯКИХ БРАКУЄ

Замість крапок впишіть закінчення однакове для всіх слів (у називній формі множини):

1. ПО . . . . (є в хаті)
2. ДО . . . . (ними їздимо)
3. ПИ . . . . (смакують дітям)
4. ОСТ . . . . (мас півень)

Загадка

Що до сонця вік свій пнеться
І його ім'ям зоветься?

На сонечко я схожий і сонце я люблю,
До нього повертаю голівоньку мою.

Іду, іду,
Нема сліду,
Рубаю, рубаю,
А трісок немає.

ЧУДНЕ СТВОРІННЯ

Крила має — не лігас,
Ніг не має, а гуляс,
По землі не ходить
І людей не знає.

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Act of August 12, 1970: Section 3685 Title 39, United State Code).

1. Title of publication: _____ VESELKA (THE RAINBOW)
2. Date of filing: _____ September 25, 1972
3. Frequency of issue: _____ Monthly, except June to September Bi-Monthly.
4. Location of known office of publication: 81-83 Grand Street, Jersey City, Hudson County, New Jersey 07302.
5. Location of the headquarters or general business offices of the publishers (not printers): 81-83 Grand Street, Jersey City, Hudson County, New Jersey 07302.
6. Names and addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor: Publisher — The Ukrainian National Association, Inc., A Fraternal Benefit Society, 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07302; Editor: Anthony Dragan, 5 Bentley Avenue, Jersey City, N.J. 07304; Manager editor: Anthony Dragan, 5 Bentley Avenue, Jersey City, N.J. 07304.
7. Owner (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given): _____ None.
8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities: _____ None.
9. For optional completion by publishers mailing at the regular rates (Section 132.121, Postal Service Manual).
39 U.S.C. 3626 provides in pertinent part: "No person who would have been entitled to mail matter under former section 4359 of this title shall mail such matter at the rates provided under this subsection unless he files annually with the Postal Service a written request for permission to mail matter at such rates."

In accordance with the provisions of this statute, I hereby request permission to mail the publication named in Item 1 at the reduced postage rates presently authorized by 39 U.S.C. 3626. Signed: Anthony Dragan, editor-in-chief.

10. For completion by nonprofit organizations authorized to mail at special rates (Section 132.122, Postal Manual): The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for Federal income tax purposes have not changed during preceding 12 months.

Average No. copies each issue during preceding 12 months
Actual number of copies of single issue published nearest to filing data.

11. Extent and nature of circulation:		
A. Total No. copies printed (Net Press Run)	3,000	3,000
B. Paid circulation:		
1. Sales through dealers and carriers, street vendors and counter sales _____	200	200
2. Mail subscriptions _____	2,100	2,100
C. Total paid circulation _____	2,300	2,300
D. Free distribution by mail, carrier or other means:		
1. Samples, complimentary, and other free copies: _____	300	300
2. Copies distributed to news agents, but not sold: _____	—	—
E. Total distribution (Sum of C and D) _____	2,600	2,600
F. Office use left-over, unaccounted, spoiled after printing: _____	400	400
G. Total (Sum of E & F — should equal net press run shown in A.): _____	3,000	3,000

I certify that the statements made by me above are correct and complete. ANTHONY DRAGAN, Editor.

Ілюстрація на обкладинці:
Ніна Мриць — Малі читачі

ДО ШКОЛИ

Я сьогодні йду до школи,
Вже нові настали дні.
Поможи, щаслива доле,
Бути вченому мені!

Я прийду до школи вчасно,
До науки там візьмусь,
Я навчусь писати красно
І читати научусь.

Я — школяр. Іду до школи,
Ждав науки стільки літ!
З книг пізнаю все навколо,
Україну й цілий світ.

Я сьогодні йду до школи
В товаристві школярів!..
Існе сонечко над полем,
Існе сонце в букварі!

Роман ЗАВАДОВИЧ

Ілюстрація Миколи БУТОВИЧА

ЯК ОСІНЬ НАСТАНЕ...

Як осінь надійде, як осінь настане,
Як землю обкутають сірі тумани,
Як дощиком жалісно хмара заплаче —
То що тоді зробиш, юначе?

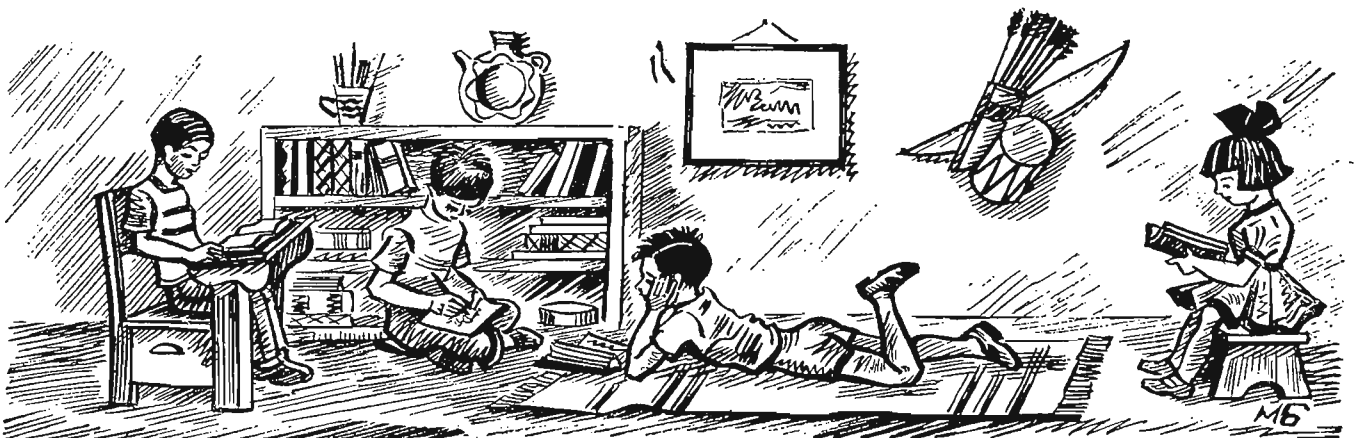
Не підеш на площу в відбиванку грати,
Не підеш до парку без діла блукати,
Співучих пташат у ліску не побачиш —
То що тоді зробиш, юначе?

Як прийдеш зі школи, все вивчиш,
напишеш,
Напевно годинку часу ти залишиш
На книжку чудову, цікаву пригоду,
Що дасть тобі користь — не шкоду.

Поганих книжок не бери ти у руки —
У добрих книжках шукай правди-науки,
А в книжці у рідній вивчай рідну мову,
Вогненне Шевченкове слово.

Від рідного слова ти сил набирайся,
Ніколи й ніде ти його не цурайся,
Із нього черпай ти любов, наче воду,
До рідного краю-народу.

Як осінь надійде, як осінь настане,
Як небо обкутають сірі тумани,
Як дощиком жалісно хмара заплаче —
Берися читати, юначе!

Музика: Осип ЗАЛЕСЬКИЙ

КВІТИ КОЛЬОРІВ ВЕСЕЛКИ

(Адаптовано для показу на сцені, в залі або на шкільному подвір'ї)

(Закінчення)

8-ий вихід. Група ФІЯЛКОВОГО КОЛЬОРУ. Фіалочки проказують або співають перші шість рядків. При словах „Брат наш — Сон весняний ранній” показують руками на квітку Сону:

Фіалочки: Ми фіялки фіялкові
гарно розцвіли,
сьомий колір у веселки
ми собі взяли.
Брат наш — Сон весняний
[ранній,
любий нам усім.

Всі діти на сцені
співають: Гарні кольори веселки,
а всього їх сім.

Таким чином на передньому пляні залишилося сім кольорів. Вони передають свої квіти на тижках тим дітям, що стоять позаду, а самі беруться за руки.

Усі діти співають: Гарні кольори веселки,
а всього їх сім.

Під спів „кольори” ходять колом навкруги дітей на задньому пляні. Можна обійти колом кілька разів. Потім „кольори” стають знову ря-

дожком і по герзі голосно називають свій колір:

Червоний! Оранжевий! Жовтий! Зелений!
Блакитний! Синій! Фіалковий!

При потребі можна спростити хід дій: у кожній групі діти проказують вірші не що кому належить, а вся група (або тільки один).

(Кінець)

КВІТИ ВЕСЕЛКОВИХ КОЛЬОРІВ

Allegretto

СЛОВА - Г. ЧОРНОБИЦЬКА
МУЗИКА - О. ЗАЛЕСЬКИЙ

ми ФІАЛ - КИ ФІАЛ -

ФІ - ЯЛ - КО - ВІ ГАР - НО РОЗ - ЦВІ - АНІ, СЬО - НИЙ КО - ЛІР У ВЕ - СЕЛ - КИ

ми СО - БИ ВЗЯ - АНІ. БРАТ НАШ СОН ВЕС - НЯ - НИЙ РАН - НИЙ,

The musical score is written in red ink on a white background. It consists of five systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (grand staff with treble and bass clefs). The key signature is one flat (B-flat major or D minor), and the time signature is 4/4. The tempo is marked 'Allegretto'. The lyrics are written below the vocal line. The score includes various musical notations such as notes, rests, accidentals, and dynamic markings like 'f'.

ЛЮ - БИЙ НАМ У - СИМ. ГАР - НИ КО - ЛЬО - РИ ВЕ - СЕЛ -

КИ, А ВСЬО - ГО ЇХ СИМ.

УСИ
ГАР - НИ КО - ЛЬО - РИ ВЕ - СЕЛ -

КИ, А ВСЬО - ГО ЇХ СИМ.

ТАНОК КВІТІВ ВЕСЕЛКИ

Живо

The first system of musical notation consists of two staves, treble and bass clef, in a 4/4 time signature with a key signature of one sharp (F#). The melody in the treble clef features eighth and sixteenth notes, with two accents (>) placed over the first and third measures. The bass clef provides a simple accompaniment of quarter notes.

The second system continues the piece. The treble clef has a series of chords and some sixteenth-note runs. The bass clef continues with a steady quarter-note accompaniment.

The third system includes a first ending bracket labeled 'I.' at the end of the system. The treble clef has a melodic line with eighth notes, while the bass clef has a consistent accompaniment.

The fourth system features a second ending bracket labeled 'II.' and a third ending bracket labeled 'III.' with a repeat sign. The word 'Fine' is written below the treble clef staff. The treble clef has a melodic line with some grace notes, and the bass clef has a steady accompaniment.

The fifth system continues the piece with a melodic line in the treble clef and a steady accompaniment in the bass clef. The treble clef has some sixteenth-note runs.

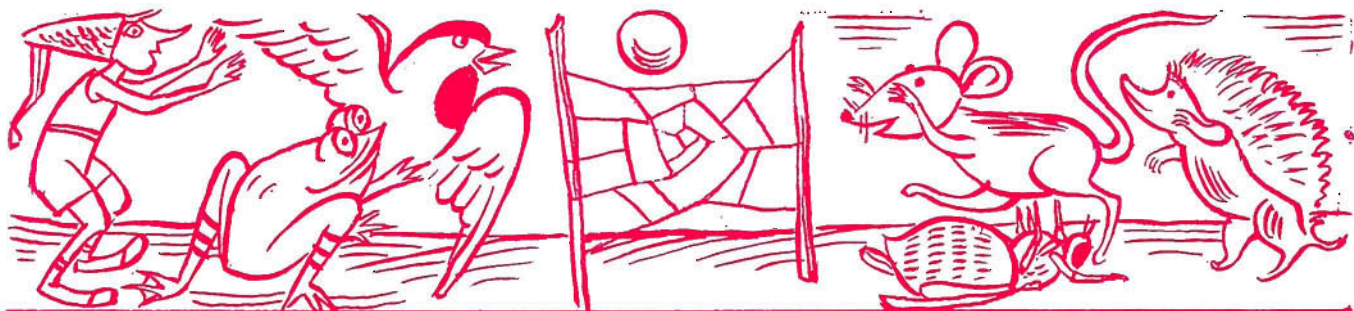
The sixth system concludes the piece. It includes a first ending bracket and the instruction 'D.C. al Fine (III.)' written below the treble clef staff. The treble clef has a melodic line with a final flourish, and the bass clef has a steady accompaniment.

РА.1972
4.1256-8

ГОЦА ДРАЛА

У суботу рано вранці
Чути крики на полянці:

То наш гномик — хто не знає? —
У відбиванку там грає,

Коло нього змагуні —
Пізнавайте, хто вони!

Там і Гоци не бракус,
Кашу їм вона готує.

В казанку кипить вода,
Буде каша — не біда!

Тож дістануть переможці
В нагороду ще по ложці.

Гном сервує кулаком,
Горобець підбив крилом,

Джміль прискочив, та спізнився,
Впав, ногами аж накрився...

Надбігає мишка вгору,
Знов м'яча підбила вгору.

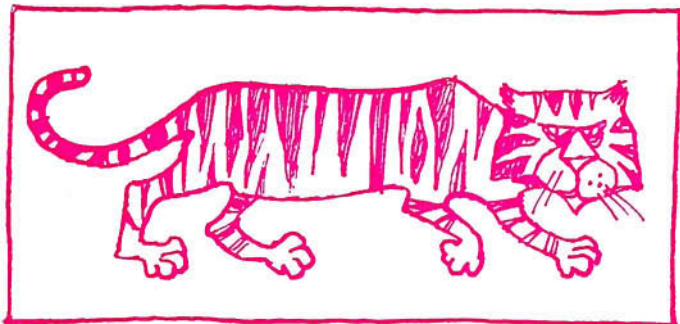
Ну, й завзятий був це змаг —
Гоца тільки „ох!” і „ах!”

М'яч скакав угору, вниз,
Зачіпав верхки беріз.

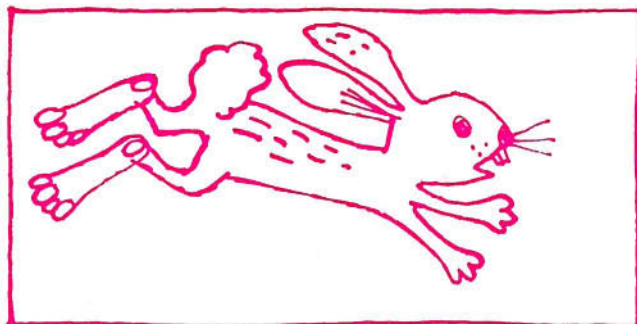
Врешті хляпнув мов в ставок,
Просто в кашу в казанок.

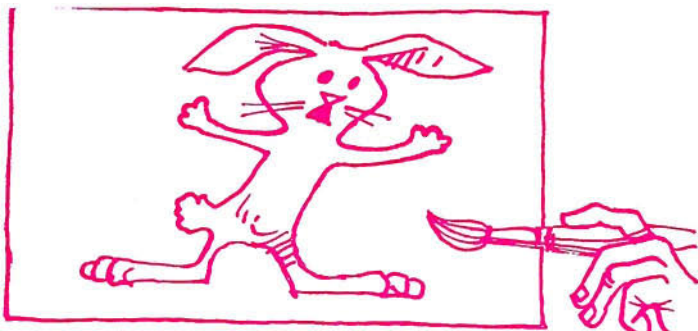
ЯК ЕКО ВРЯТУВАВ ЗАЙЧИКА

Звір зайчиська налякав,
бідний Яцьо утікав
щодоуху!

— Ой жене! Ой дожене!
і придушить він мене,
як муху!

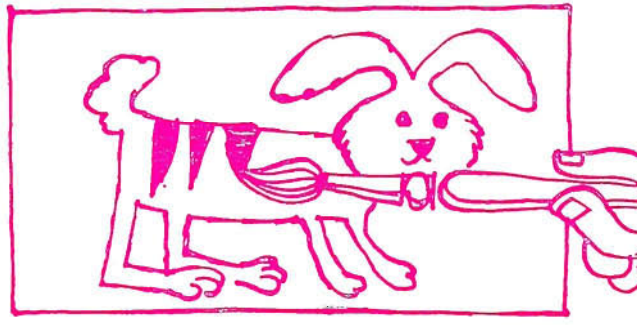
— Утікав я від біди,
я до вас прибіг сюди
здалека.

— Як мені на світі жить?
Дуже прошу: допоможіть!
Ви ж — ЕКО!

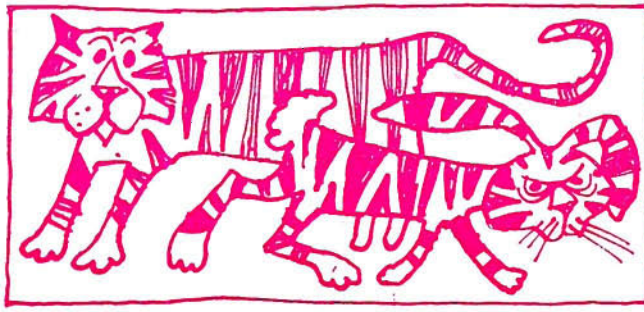
І маестро зміркував,
на палітру фарби брав
тигрові.

— Не журися, сльози втри.
Я швиденько — раз, два, три!
Готово!

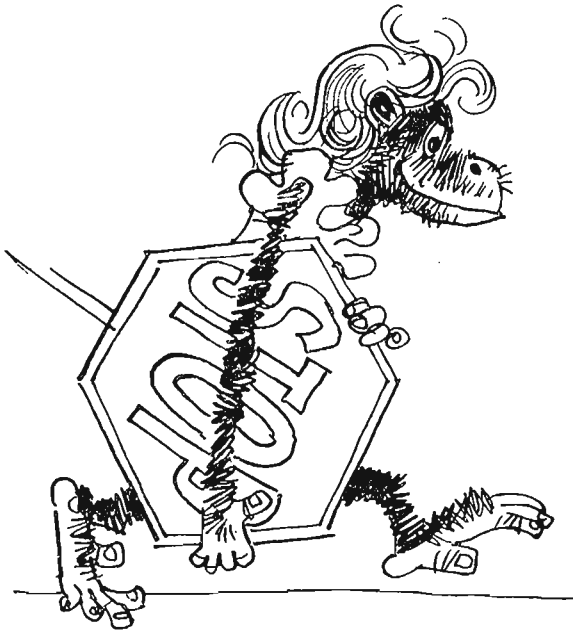
— Не боюся, не дрижу,
коло тигра пробіжу!
Я смію!

— Неймовірно! Дивина!
Невідома звірина!
Не ро-зу-мію...

ПРИГОДИ МАВНИ ЧІЧІ

В місті що не день — новини,
 Все про мавпині провину:
 То дитину безборонну
 Удряпнула, наче кіт,
 То вона від телефону
 Обірвала людям дріт;
 Розірвала жмут наміста
 (Ненавмисно — чи навмисно?)
 На розпуку продавців,
 І розкидала по місту
 Повну торбу папірців;
 То вхопила фарбу й квач,
 Малювала по вікні;
 Кажуть, плигнула, як м'яч,
 На екран в однім кіні!

Наше місто вже в тривозі —
 небезпечні стали вчинки:
 Он на головній дорозі
 мавпа збила знак зупинки.
 Та водій якраз, на щастя,
 проїжджав цим шляхом часто,
 знак зупинки бачить зник —
 а сьогодні де ж він зник?!
 І, подумавши на хвильку
 він притишив швидкість трохи,

Так що якось чудом тільки
 обійшлося без катастрофи!...

В той же день зібрались радні,
 Щоб ці вибрики безладні
 Припинити в решті-решт —
 Взяти мавпу під арешт!

От поліція з дрібниць
 Почала великі пляни:
 До всіх власників крамниць
 Шле відозву про банани:
 „Всі банани заховати
 Й цілий день не продавати.”

Так і сталось. Отже, Чічі
 Обскакала місто тричі
 І не спромоглась від рана
 Хоч би де знайти банана!

Аж в однім міськім садочку,
 У приємнім холодочку,
 Жовта китиця звисає,
 Мов до себе закликає.
 Чічі, як банан впізнала,
 З радощів аж запищала.
 Не ходивши в школу зроду,
 Де їй знать дерев породу?!
 Де ж їй знати, щоб банани
 Не бувають на каштані!
 Враз банан вхопила швидко
 Мавпа Чічі ласа,
 А на неї впала сітка,
 Як ковбойське лассо.

Так закінчилась пригода
 Мавпи Чічі — мандрівниці...
 Тож, як трапиться нагода,
 Привітай її в звіринці!
 Як впізнати? Чічі знала
 Тим, що завжди їсть банана.

ЇЖАК І ДИКОБРАЗ

Американську колючу тварину — дикобраза (Porcupine) іноді помилково називають їжаком. А вони навіть не свояки, бо належать до різних родів ссавців.

Їжак (Hedgehog) — невеличка тваринка з короткими колючками на спині, з рильцем, що нагадує поросяче, з коротенькими ногами. Це за-

взятий мисливець на комах, слимаків, жуків, мишей, вужів, гадюк. Живе в Європі, Азії, Африці. Взимі спить донебудь у своєму лігві — в купі сухого листя, в ямці під корінням якогось дерева, в тріщині між камінням, в скирті соломи, а то й просто в бур'янах близько села. В Україні діти люблять тримати їжаків у хаті, бо ці звірки і кумедні й дотепні, а мишей ловлять не гірше за ко-та.

Але дикобраза в хаті не втримаєш. Це великий і сердитий гризун, який навіть грубу дошку перегризе, щоб утекти з неволі. Він має дуже довгі голки на спині й на хвості (а їжак хвоста не має), морда його схожа на заячу і зуби, як у гризуна. Це дуже обережна нічна тварина. В Європі (на Кавказі) він живе в глибоких норах, живиться в садках, на городах, баштанах, завдаючи їм великої шкоди, бо не стільки з'їсть, скільки напсує овочів, шукаючи в них зерен.

В Америці — в ЗСА й Канаді, дикобраз тримається в лісах, добре лазить по деревах, а голова його їжа тут — кора різних дерев, молоді паростки, а влітку дикі овочі й різні рослини, хоч і управних він не цурається. Узимку дикобраз спати не лягає. Захищається дикобраз своїми стрілами-колючками, що завдають ворогові тяжких ран, які довго не гояться.

М.Д.

Кумедний — смішний; паросток — sprout;
 ссавці — mammals.

ЗАЙЧИК-ПОБІГАЙЧИК

ЗАЙЧИК-ТАНЦЮРИСТ

А що таке? — питає вовк.

— Я буду танцювати, — каже Зайчик-Побігайчик. — Як потрапиш, то добре, а як ні, то мусиш собі геть іти з-поміж нас, щоб ми тебе й на очі не бачили.

Вовкові соромно стало, що не вмів співати так, як зайчик. Він і каже:

— Ну, та це вже я таки вдам!

— Та тільки пам'ятай, — каже зайчик, — що не можна ставати серед танцю! Маємо разом перестати. А ви, — каже до інших зайців, — розступіться, щоб було нам більше місця для танцю!

Коли зайці розступились, скомандував Побігайчик: раз, два, три! — та й розпочав танець. Вовк не встигає за ним. Зайчик танцює, не стає і кричить до вовка:

— Чому не танцюєш так, як я?

— Ой, — каже вовк, — я так не можу, бо в тебе лапки маленькі, а в мене довгі.

— То нічого, що в тебе лапи великі, — каже Зайчик-Побігайчик. — Великими ще краще дріботити, ніж малими.

Танцює вовк та й знов скаржиться:

— Тебе, брате, хвіст не путає, бо він у тебе коротенький. А мене путає хвостище.

— Який ти, вовче, чудний! — умовляє його зайчик. — Коли б я мав такий довгий хвіст, як ти, то я ще краще танцював би, бо, втомившись, відпочив би собі на хвості.

Бачить зайчик, що вовк уже ледве ногами тупає, та й похвалив його трохи. А вовк, як почув, що його хвалять, то з новою силою почав скакати. Зайчик лише приглядається, хвалить його та піддає охоти:

— Ану, дрібніше, дрібніше!

Вовк уже задихався, ледве тупцює, вже й проситься, щоб відпочити. А Зайчик-Побігайчик одно кричить:

— Танцюй! Танцюй! Така була угода! То сором буде, як не додержиш умови! Та вже скоро й край!

Танцює вовк та все більше знемагає. А зайчик одно: — Дрібніше, дрібніше!

Догуляв вовк так, що повалився на землю.

Так позбулись зайці свого великого ворога. А Зайчика-Побігайчика за те обрали старшим усього заячого роду.

(Закінчення буде)

КУТОК ЮНИХ АВТОРІВ

ОСІНЬ

Вже листочки пожовтіли,
В вирій пташки відлетіли,
А ведмедик бурошкірий
Вже до сну спішить.

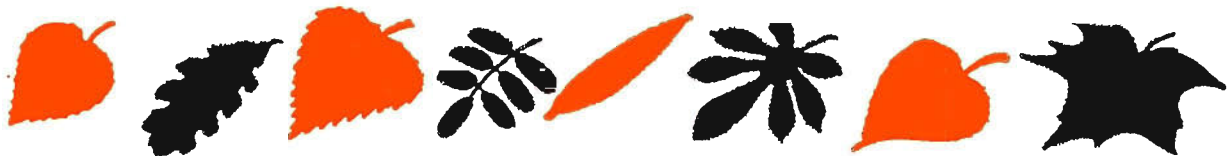
І вивірка поспішає,
Та горішки ще збирає,
Бо на зиму треба мати,
Щоб там не голодувати.

А ви, друзі, добре знайте
І на зиму вже придбайте
Кожушок та рукавички
Й гарні теплі черевички.

Леся Оля Козак

3-тя класа Рідної Школи в Торонті

РОЛЯНИВ

Ілюстрація Юрія КОЗАКА

ПАРАСОЛИК

— Ой жабко, жабочко мапа!
Дивися: хмара надійшла,
Послухай: злива день шумить!
Ще мить, ще лиш коротка мить —
І зливний дощ скупає поле!
А де ж твій, жабко, парасолик?
Три парасолі маєм ми —
Одного, жабочко, прийми!

— Дощу я, хлопче, не боюся,
Я на дощі рах-рох — сміюся!
А от, як сонце припече,
Як стане в полі гаряче,
Тоді про мене ти згадай
І парасолика подай!

ДОПОВНІТЬ БРАКУЮЧІ БАЛЬОНЧИКИ Й ПОМАЛЮЙТЕ ТХ КОЛЬОРОВНИМИ ОЛІВЦЯМИ

З ДИТЯЧОГО ЖИТТЯ

ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА НА АСТОРІЇ, Н. Й.

На світлині бачите гурт дітей-виконавців інсценізованої казки Льва Яцкевича п. н. „Мак і волошка.“ Малі актори ходять до світлички на Асторії в Нью Йорку. Інсценізацію приготувала садівничка Анна Бідяк з нагоди Дня Матері. В інсценізації взяли участь такі діти: в ролі маку — Христина Брикович, в ролі волошки — Олена Червоняк, в ролі колосків пшенички — Галя Міхальцьо, Галя Дика, Катруся Малаховська, Маруся Єдліцька, в ролі жуків — Андрійко Кухар, Тео Боднар, Адріян Дмитренко, в ролі хруща — Ромчик Бідяк. Метеликами були: Михайлина Якимів і Галинка Щенко. Ролі джмелів відіграли: Олесь Дусанівський, Марчик Бабурка, Тарас Дяківський. Ігор Підгородецький, Стефанко Баранкевич і Марчик Слиз виступали, як цвіркуни-бандуристи, а Христуя Бурчак, Софійка Малаховська й Наталя Дмитренко, як чижики.

У програму Свята Матері, крім інсценізації казки „Мак і волошка“, входило слово керівниці школи українознавства Н. Хоманчук про материнську любов, показ фільму з зайнять світлички, виведені дітьми галілки-веснянки та гри й забави.

Взимі минулого року діти під проводом своєї виховниці А. Бідяк взяли участь у програмі Свят-Миколаївського вечора в школі українознавства, виконуючи сценічну картину „Снігуронька“.

Світличка на Асторії існує від 1967 р. Її заснувала й вела два роки Наталія Хоманчук. Потім виховницею була також два роки Марія Михайлів, тепер веде її Анна Бідяк.

В. Б.

ДІТИ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ „ВЕСЕЛКИ!“ ПРИЄДНУЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ! ПОШИРЮЙТЕ НАШІ ЖУРНАЛИ! ЖЕРТВУЙТЕ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВЕСЕЛКИ!“

ЗАКІНЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ В ШКОЛІ СВ. ЮРА В НЬО ЙОРКУ

Марта І в а ш к і в пише: Дорога Веселко! Я учениця третьої класи школи св. Юра в Нью Йорку, хочу розказати Тобі про те, як ми закінчили навчальний рік.

8 червня 1972 р. діти всіх клас улаштували концерт. Кожна класа давала свою точку. Діти співали, танцювали або грали на музичних інструментах. Наша класа співала і грала на маленьких гітарах українські пісні, які підготувала учителька п-і Л. Андрусичи. Ми також танцювали українські народні танці, яких навчила нас п-і Д. Генза.

Наша класа поставила сценку „Ведмежата Тім і Том“, яку підготувала вчителька української мови п-і А. Книр. Р. Хемич і С. Сусь розказали присутнім про двох братів ведмедиків Тіма і Тома, ролю яких виконували М. Івашків і Т. Поритко. Одного разу ці ведмедики вибралися на прохід. По дорозі зустріли двох песиків, що продавали овочі. В ролі песиків виступали І. Кекіш і Т. Одоляк. Ведмедики зраділи і купили собі овочів. Тому, що були вони дуже голодні, з'їли немиті овочі. Коли ведмедики прийшли до хати в них заболіли животики. Ведмедик Тім викликав лікаря Зая — І. Черник і медичну сестру білочку — Л. Галів. Лікар оглянув ведмедиків і наказав медичній сестрі дати їм ліки. Ліки допомогли, ведмедики видужали, і лікар Зая порадив їм мити овочі перед їдою. З того наука дітям, що овочі треба завжди мити, поки їх їсти.

Ця сценка всім дуже сподобалася. Ми, діти 3-ої класи, дуже вдячні нашій учительці української мови п-і А. Книш, що не пожаліла ні часу, ані труду поставити з нами цю сценку.

Марта І в а ш к і в
учениця 3-ої класи
Школи св. Юра в Нью Йорку

ЮНІ АВТОРИ З АВСТРАЛІЇ

На фото частина молодих авторів-початківців, що брали участь в авторському літературному вечорі разом із старшими авторами 23-го травня 1972 року в

Ессендоні біля Мельборну, Австралія. Починаючи зліва, у першому ряду: Арета Підгородецька, Дарочка Федевич, Дмитро Нитченко — голова Літературно-Мистецького клубу, Леся Шевченко та Катруся Ткач. В задньому ряду: Ірина Грушецька, Олег Шевченко, Юрко Ткач та Таня Ліщинська. Інші молоді учасники вечора, яких немає на світлині: Юлія Рибіцька, Ігор Якубович, Андрійко Ліщинський та старші автори: Зоя Когут, Божена Коваленко, Неван Грушецький, Іванна Сірко, Василь Цибульський (артист-малює) та Ярослав Ліщинський.

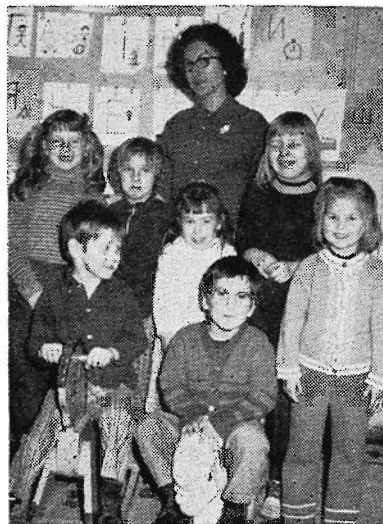
„ВІЮ, ВІЮ, ВІЮ ВІНЕЦЬ...”

(Платівка для дітей 89-го Відділу СУА)

Союз Українок в Америці (СУА) дбає про дівчорю. Мамам і бабусям, що є членками СУА, лежить на серці добро наших найменших — їхніх дітей і внучат. Багато відділів СУА ведуть дитячі світлички й садочки-передшкілля. Журнал СУА „Наше Життя” присвячує дві сторінки дітям п. н. „Нашим малютам”. Окружна Рада СУА в Чикаго видала книжечку Романа Завадовича для дітей п. н. „Чародійні музики”, а 83-й Відділ у Нью Йорку — збірку віршів поетки Діми „Кіт музика”. 82-й Відділ на Бронксі, Н. Й., влаштував вечір „Веселки”, зустріч з дитячими письменниками Лесею Храпливою й Леонідом Полтавою, відзначив 50-ліття творчості дитячого письменника й співредактора „Веселки” Р. Завадовича й видав платівку „Послухайте, діти”. 64-й Відділ у Нью Йорку вже шостий рік організує виставку дитячої самодіяльності.

Тепер українські діти отримали новий подарунок. 89-й Відділ СУА ім. Лесі Українки в Кергонксоні, Н. Й., випустив платівку з дитячими піснями „Вію, вію, вію вінець...” Думка видати цю платівку зродилася в пані Арісиди Старух, яка веде світличку в приміщенні оселі Українського Народного Союзу „Союзівка”. Думку садівнички підтримав 89-й Відділ і допоміг фінансово награти платівку. Пісні оформили Теофіль і Арісиди Старухи, музичне оформлення виконав Володимир Гентіш, обгортку запроєктував М. Борачок. Пісні співають Олена Зам’ята й Ігор Раковський під звуки оркестри „Амор”. Награно платівку у

Світличка 89-го Відділу СУА в Кергонксоні

звукозаписній студії „Муза” в Нью Йорку. Всіх пісень є 18, в тому числі такі відомі й улюблені пісні, як „Подольночка”, „Царівна”, „Сорока”, „Голубка”.

Діти можуть слухати платівку, вивчати пісні й засвоювали собі слова та мелодію. Платівку можна використовувати при веденні зайнять у світличках і садочках, на сходинах пластових і сумівських новаків, у виховних і відпочинкових таборах, на дитячих імпрезах.

Заохочуємо наших читачів придбати собі цю платівку.

В. Б.

НЕ МАВ ВИБОРУ

Мама: Чому ти, Юрчику, поклав жабу під подушку сестрички?

Юрчик: Бо я не мав миші.

НЕ ЗНАЄ...

Мелася: Чи зуб болить тебе далі?

Олеся: Не знаю, бо дентист залишив його у себе.

НЕ МОЖЕ ЗРОЗУМІТИ...

Мама: Катрусю, чому ця салата, що ти їй мила має такий дивний смак?

Катруся: Не можу зрозуміти чому. Я не жаліла ні води ні мила...

ПОВІЛЬНО

Петрусь: Чому пишеш так повільно?

Івась: Бо я пишу до Михайлика, а він не вмів швидко читати.

БОГДАН-СИЧОВИЙ СТРЕЛЕЦЬ ІСТОРИЧНА КАЗКА UKRAINIAN TALE BOHDAN-SICHOVY STRILETS

РОЗДІЛ VIII: ПОЛОНЕНІ

CHAPTER VIII: PRISONERS

91
Богдан, спершись плечима на стіну повітки, почув крізь дірку від сучка притишений голос Юрка.

Leaning against the wall of the hut, Bohdan was listening to Yurko's whisper.

92
Довго шептав Юрко крізь дірку Богданові про те, що він урадив з хорунжим.

Yurko was telling Bohdan what he and the second lieutenant had planned.

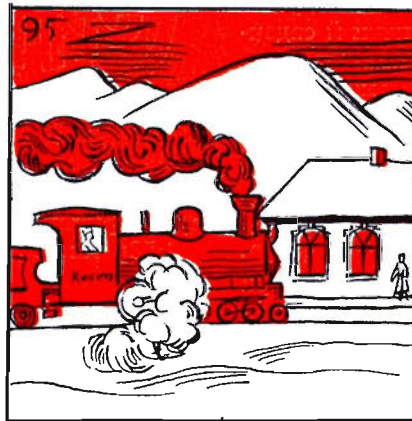
93
— Ось вам свердло і ручна пила! — сказав Юрко наприкінці.

"Here's a small drill and a hand saw," said Yurko after he finished talking.

94
Дорогою поміж горами повель австрійські вартові полоненого Богдана і друзів до залізничної станції.

The Austrian guards escorted Bohdan and his friends down a winding road to the railway station.

95
Почало смеркатись, і на станцію вкотився вантажний поїзд

As darkness was beginning to fall, a freight train rolled into the station.

96
Опинившись із друзями у вагоні, Богдан сказав: — Хлопці, голосно розмовляйте!

"Men, keep talking loudly," said Bohdan once they were all in the car.

(Продовження буде)
(To be continued)